

MOLNÁR VILMOS

A hídmanó

MOLNÁR VILMOS (1962) Csíkszereda

Minden híd alatt lakik egy hídmanó.

Nem olyan félelmetes, mint a pincemanó, nem olyan titokzatos, mint a padlásmanó, de manónak manó ő is. Kicsit tartózkodó, vagy inkább bátortalan, ami abból adódik, hogy a híd aljának kétfelé is van kijárata. Ezért ott nincsenek olyan meghitt zegek és zugok, pláne nem kuckók, mint amilyenek a pincében vagy a padláson találhatóak. Így a hídmanó nem tud teljes nyugalomban regenerálódni pihenőóráiban. Egyszerre kétfelé is figyelnie kell, nem jön-e valaki. Kicsit mindig zaklatott. Kicsit túlreagálja, ha valamilyen konfliktusba keveredik. Ezért igyekszik nem keveredni. A manók amúgy is kerülik az emberekkel való találkozást, a hídmanó különösen. A problémák a találkozásokból adódnak. Nincs találkozás, nincs gond.

A hídmanó csak élete egy részét tölti szárazföldön. A többit vízben kell töltse, mivel a hidak alatt rendszerint folyik valamilyen víz. A víz is a hídmanó reszortja, legalábbis az a szakasz, ami a híd alatt folyik el. Ezért a hídmanó élete jelentős része vízben telik. Mikor kimászik a partra, csöpög róla a víz, sokszor az iszap is. Nem valami vidám dolog.

Kivételt képeznek a vasútvonalak fölött átívelő hidak manói. Ők életük egy részét a híd alatt átrobogó mozdonyok gyomrában töltik. Ott sem időzhetnek sokat, csak míg a mozdony a híd alatt átrobog. Nem egy nyugis foglalkozás. A személyvonatok mozdonyai még hagyján, de az expressz-szerelvények vasparipái csak villanásnyi időt engednek, hogy gyorsan bebújjanak és kibújjanak belőlük. Nem csoda, hogy a hídmanók annyira zaklatottak.

A hídmanónak a híd alatt két feladata van. Egyik, hogy észrevétlen jelenlétével, nappal szöszmötöléssel, éjjel motoszkálással életet vigyen a hídba. Ösztönözze, inspirálja, bátorítsa, hogy kitartson, ne omoljon össze. Fura, hogy a bátortalan kis hídmanónak kell bátorságot öntenie a böhöm nagy hídba. A hidak, bármilyen látványosan feszülnek is két part között, jellemüket tekintve labilisak. Hajlamosak engedni a gravitáció csábításának, és összeroskadni. Hogy még sincs olyan sok hídomlás, egyedül a hídmanók diszkrét ráhatásának köszönhető.

A hídmanó másik feladatában emberek is szerepelnek. Az emberek fennhéjázva mennek át a hídon. Tulajdonképpen mindenütt így jönnek-mennek, ezt már annyira megszokták, hogy nem is tekintik fennhéjázásnak, egészen természetesnek veszik. De fogalmuk sincs róla, hogy amikor egy hídon mennek keresztül, olyankor a híd alatt *lennhéjázva* utánozza őket egy hídmanó. Ettől az emberek szörnyen nevetségessé válnak, csak nem tudnak róla. Azt képzelik, borzasztóan méltóság- és jelentőségteljesek. Fennhéjázva, peckesen lépkednek tovább.

Senki emberfia nem tudja, milyen a lennhéjázás, és hogyan kell csinálni. Nem is látta még senki soha. Egyszer egy hajléktalan alkoholista, aki az egyik híd alatt akart éjszakázni és piálni, szinte tanúja volt egy nagy lennhéjázásnak, aztán mégsem. Ám ez a *szinte* annyira inspirálóan hatott rá, hogy másnap beiratkozott a bölcsészkarra, pár év múlva színjelessel el is végezte. Ma már az irodalomtudományok doktora, folyton komoly és fontos dolgozatok megírásának fog neki, de sohasem fejezi be, csak nézi a laptopot és röhög.

Azt hiszem, az eddigiekből nyilvánvalóvá vált: a lennhéjázás nem közönséges valami. Míg csinálja, a mindig rezervált és gyanakvó hídmanó is egészen feloldódik tőle. Felvidul, átmelegszik és megszárad. Tulajdonképpen ez az egyetlen szórakozása, de ez minőségi. A hídmanó virtuóz módon lennhéjázik, ennek művelését művészi tökélyre fejlesztette. Állítólag valamilyen módon ez is a hidak teherbírásával, élettartamuk meghosszabbításával függ össze. Vagy nem.

Leopold és Flórián

Leopold mindig meglátja a szunnyadó lehetőségeket, de mindig hagyja is szunnyadni őket. Csak heverészik egész nap, és igyekszik kihozni mindenképp a lehető legkevesebbet. Férfiasan beismeri, hogy semmi sem teljesen mindegy, de elszántan ragaszkodik ahhoz, hogy semmi sem túlzottan fontos. Szeret nem nyúlni eszközökhöz, adottsága van békén hagyni a dolgokat. Szuszszanjon egyet minden az örökös macerában.

Leopold hiszi, hogy nagy az Isten, de nem biztos benne: létezik-e. Csalhatatlan éleslátással veszi észre a nagy összefüggéseket, de bátor felfedezőként szeret elveszni a részletekben. Néha úgy látja, hogy az orgona csak pán-síp és duda, a gyümölcsfagylalt csak lekvár és hó. Néha úgy látja, hogy nem. Gyermekkorában magától megvilágosodott: ha két szem cseresznye szára összesző, az fülre akasztásra predesztinálja.

Leopold tudja, hogy létezik kultúra és ellenkultúra, s feltételezi, ha van aktivista, lennie kell passzivistának is. Mivel pedig előfordul a kultúraktivista... Gyorsan elrohan, és a következő felirattal csináltat névjegykártyát magának:

!		!
!	<i>LEOPOLD</i>	!
!		!
!	<i>antikultúrpasszivista magánzó</i>	!
!		!

Leopold kedveli a vonatok ritmikus rázkódását, szeret feltételes megállóknál szállni le. Az elsuhanó tájból csak a suhanást látja, néha visszavágyik gyermekkorra adáskörzetébe. Nem állhatja a közeledést, de imádja az egymáshoz préseltséget. Kedvenc időtöltése: pont akkor nézni be egy ablakon, amikor valaki rajta épp kinéz. Ha teheti, késő éjjel egy üvegházban tér nyugovóra, reggel kíváncsian várja, merről kel fel a nap. Órákig el tud álldogálni üres majomketrecek előtt, zárórákor az állatkerti gondozók tessékkelik ki udvariasan. Szendvicset vesz a szendvices boltból, aztán mégsem eszi meg, érdekesítőnek találja nézni. Egy vasárnap reggel ráébred valamire, de viszszaalszik.

Leopold gyakran rátalál egy hangulatra, és egyszer már járt egy majdnem eszményi helyen. Nem szereti az entitásokat, de kedveli a kapus bácsikat. Nézete szerint a gömbnek embertelenül gömbölyű az alakja, a tojásforma sokkal emberibb. Mindig rácsodálkozik, hogy Argentína legészakibb része nem azonos Brazília legdélibb részével. Néha fontos dologgá léptet elő valamit, aztán ráül, hogy ne lássa a dolgot. Szeretettel gondol a sok vízre, ami a szervezetében található, vízcsap után néz, legott poharat ragad. Leopold egy élet tapasztalatán keresztül megértette: perzselt disznó kétszer nem jön be.

Barátja, Flórián nem érti, miről van szó, de nagyon érdekli.